

KAYGILI bir dönemden geçiyoruz...Gerginiz,önümüzdeki yıllara endişeyle bakıyoruz.Elbette iş ve ekmek; fakat bir o kadar önemli olan” huzur” ve “ geleceğe güven” ihtiyacı had safhada.15 Temmuz’daki barbar darbe teşebbüsü bu sene içinde oldu.Terör mü? “ çözüm süreci”nin sona erip terörün başlaması Temmuz 2015’tir.Moralimizi yüksek tutmaya çalışmak, hele de teröre karşı kenetlenmek hem insani ve hem milli duygulara seslenmek de doğru.

Fakat sorunlar daha önceki yıllarda baş gösterdi.uzun vadede Türkiye’nin gücünü belirleyecek en önemli unsurlardan biri ekonomisidir;bunu hiç unutmamak lazım.

Rus siyaset bilimcisi Vladimir Avatkov,Türkiye’nin büyük olma iddiasını gerçekleştirmesi için” kaynakları yeterli değil” demişti.Ülkelerin gücünü ölçerken ekonomi en önemli unsurlardan biri. Kaynak deyince tabi ekonomi,ekonomi deyince de teknoloji.

Toplumda ve özellikle de siyaset sınıfında bu bilinç çok güçlü olmalı,terör de hamaset de bunu unutturmamalı.

Bir yıl önceydi,ekonomiden sorumlu başbakan yardımcısı Mehmet Şimşek şöyle demişti.” Önümüzdeki dönemde türkiye’nin üç çıpası olacak.Mali disiplin devam edecek.AB sürecini yeniden canlandırıyoruz.Yapısal reformlarla Türkiye’nin ekonomik dönüşümünü geçmişte olduğu gibi ikinci ve üçüncü nesil reformlarla başaracağız.”(11 Aralık 2016)

Mali disiplin tamam.Fakat AB süreci” ne oldu? Avrupayla sorunlarımızı dünya aleme ilan etmek yerine diplomatik usullerle ele alamaz mıydık?Şimşek’in bahsettiği yapısal reformlar ne durumda?

Bütün demokrasilerde yükselmekte olan popülist akımlar uzun vadede ve 2017 ‘de dünyayı nasıl etkileyecek?

Bu konuda Jan-Werner Müller’in yeni çıkan “What is Populism” kitabını tavsiye ederim.Hele sonundaki” Populizm üzerine yedi Tez”i” okuyunca doğrusu çok korktum.

Populizm sadece liberalizme değil,demokrasiye de tehdit olduğunu anlatıyor.

Populist akımların ana özellikleri çok özetle şöyle; Otoriter,çoğulculuk karşıtı,demagog ve korumacı...

Bunun anlamı,dünya ekonomisinin daha da daralmasıdır,uluslar arası ilişkilerin daha de gerginleşmesidir.Buna bir de dünyada doların kıtlaşmasını eklemek lazım.Faizi indireceğini sanan Trump da ne yazık ki faizci çıktı.dünyadaki dolarla faiz peşinde Amerika’ya gidiyor.Böyle ihracatın zorlaşacağı,doların ise kıtlaşacağı bir dönemde biz ne yapacağız?Artık inşaatı ve tüketimi teşvik ederek büyümeyi nereye kadar sürdürebiliriz?

Bu soruların cevabını ben “ bilgi “ anlamında kesinlikle bilmiyorum.iktisatçılara,özellikle uluslar arası iktisat uzmanlarına sormak lazım.

Bir gazeteci olarak benim genel tahminlerim var, tarih okumaktan gelen sezgilerim var ama bunlar” güvenilir” bilgiler değildir.Dahası uzmanların da farklı yorum ve önerileri de olabilir.

Bu soruları bu köşemde yazmamın sebebi,siyasetimizin bu konuları ne kadar konuştuğuna,hatta konuşmadığına dikkat çekmek.

Siyasi kültürümüzün öteden beri ağır bir kusurudur;Siyaseti öncelikle güç savaşı olarak algıladığımız için oy hesapları ve kurumlara yandaş yerleştirme çabaları çok ağır basıyor. rasyonel yaklaşımlar gerektiren uzun vadeli sorunlar konuşulmuyor.

Bu yüzden siyasetimiz öğretici,bilinçlendirici,düşündürücü bir düzey kazanamıyor.Kalın Sağlıcakla!